

[Bausgaard.]

miske følger af en konflikt. Jeg vil imidlertid henstille, at man da stopper et øjeblik og ser på de valutamæssige hensyn. I de sidste 3 måneder af det gamle år havde vi i vor vareomsætning med udlandet et gennemsnitligt månedligt underskud på 190 mill. kr., et underskud, der i januar og februar er steget til henimod 250 mill. kr. Et underskud af denne størrelse er langt mere, end vi kan påregne at få fuld dækning for gennem skibsfartindtægter, turisme, og hvad der nu er af den slags indtægter. Et månedligt underskud på omkring 250 mill. kr. i vor vareomsætning med udlandet viser med al ønskelig tydelighed, at vi økonomisk ikke er for stærke. En vis soliditet i valutastillingen er forudsætningen for, at den nuværende høje aktivitet i erhvervslivet, den gode beskæftigelse og den høje levestandard kan bevares. Underskuddet på handelsbalancen tilsiger os derfor at producere og eksportere mest muligt for at kunne fastholde det relativt høje levestandard, vi har i dag.

På denne baggrund er det forståeligt, at mange med bekymring har fulgt udviklingen i denne vinters og dette forårs overenskomstforhandlinger, en bekymring, jeg finder fuldt forståelig. Det viste sig også ved afstemningen om mæglingforslaget, at man i vid udstrækning hos begge arbejdsmarkedets parter havde ønske om at komme igennem uden konflikt. Det lykkedes ikke på to vigtige områder, hvor konflikt i dag er en kendsgerning. Det var dog så beskedne flertal, der gav nej til resultat, at det samlede resultat fra hovedorganisationen viste flertal for mæglingforslaget.

Jeg tror, det hos mange også blandt de strejkeramte har givet en stærk fornemmelse af, at det, der skiller, er for ringe et grundlag at tage en konflikt på. At arbejderen pr. uge mister det dobbelte af det, man slås om pr. år, kan vel ikke siges til fulde at give et udtømmende billede af hele situationen. På den anden side vil dette forhold formentlig gøre det indlysende, at grundlaget for gennem egne forhandlinger at bringe konflikten til ophør er til stede i større omfang, end man normalt kan forvente ved en konflikt. Det syntes da også straks ved strejkens udbrud klart, at parterne ikke anså forhandlingsmulighederne for udtømt.

Det må derfor forekomme at være et højt uheldigt tidspunkt, venstre og de konservative har valgt til at føre sagen over på det politiske plan. Jeg noterede mig, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen opfordrede til at lade partipolitiske hensyn vige i denne sag. Jeg er bange for, at hans initiativ, når henses til det tidspunkt, hvorpå det er blevet taget, ikke vil blive opfattet som et udtryk for, at venstre og de konservative selv har efterlevet det ærede medlems opfordring.

Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse bringe et citat. Det er fra dagbladet Politiken, der i dag skriver:

„Som enhver ved, forholder det sig ikke sådan, at kontakten mellem arbejdsmarkedets parter er slidt i stykker. Tværtimod var der i udviklingen gode tegn på nye forhandlingsforsøg. Det skulle imidlertid ikke være svært at forstå, at parterne stivner og trækker følehornene til sig i selv samme øjeblik, man fra folketinget begynder at blande sig i tingene. Med sin aktion lykkedes det derfor venstre og konservative at skabe et pludseligt tomrum og på stedet fratage parterne den vilje til selvovervindelse, som de netop nu har aller mest brug for.

Hvem får vel parterne til selv at tage ansvaret for en ny afgørelse, hvis der ude blandt folk skabes en utidig forventning om, at folketinget vil gøre det? I kraft af samme forventning fjerner man det stærke pres på organisationernes ledere, som strejkernes upopularitet tydeligt nok allerede var i gang med at oparbejde.“

Se, mon ikke det netop giver et billede af situationen, nøjagtig som den er. Efter min opfattelse ville situationen have været en ganske anden, om man i dag havde det sikre indtryk, at kontaktmulighederne mellem parterne var helt udtømt. Såfremt man virkelig stod i den situation, at der kun var en meningsløs udmattelseskrig tilbage, ville folketinget handle ud fra helt andre forudsætninger end dem, der i dag er til stede. Men i dag! Man kunne ikke på forhånd have ventet et resultat af de to partiers initiativ, som ville betyde konfliktens øjeblikkelige ophør. Man kan være tilfreds eller utilfreds med sammensætningen i folketinget i dag, men alle, også venstre og de konservative, ved, at radikal tilslutning til